

[Pia Christmas-Møller]

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Men vi har slet ikke behov for at være i nogen som helst martyrolle; det er bestemt ikke det, vi har ønsket, og det er heller ikke det, vi har lagt op til.

Jeg ved ikke, hvad fru Pia Christmas-Møller mener, når hun bliver ved med at sige: »Forløbet af denne debat og det, der er gået forud«. Er det et alibi, fru Pia Christmas-Møller skal bruge for at stemme for den elendige dagsorden, som er udformet af fru Jytte Hilden, så synes jeg, at det er mere ærligt at sige det på den måde. Hvis fru Pia Christmas-Møller og i øvrigt også fru Eva Kjer Hansen, som dog tilhører to borgerlige partier, har brug for et alibi, så er det da bare i orden. Så sig det dog bare, som tingene er.

Det er sådan, jeg opfatter den dagsorden, der nu er foreslået – en klar socialdemokratisk dagsorden, som man har fået de borgerlige partier til at stemme med på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 29 af Jytte Hilden (S), Pia Christmas-Møller (KF), Eva Kjer Hansen (V), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Bente Juncker (CD), Lone Dybkjær (RV) og Kofod-Svendsen (KRF) (se foran) vedtoges med 106 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 8 (FP).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 28 af Pia Kjærsgaard (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand.

Af Jytte Andersen (S), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Bente Juncker (CD) og Marianne Jelved (RV) m.fl.

(Fremsat 3/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Allerede under et samråd, som Folketingets Socialudvalg havde den 25. oktober sidste år med den daværende socialminister, blev det fastslået, at det ikke er uforeneligt med bistandslovens principper, at et barn udmeldes af et dagtilbud efter et konkret skøn, når der ikke længere er et behov for opholdet. En sådan situation kan f.eks. indtræffe i forbindelse med forældrenes arbejdsløshed.

Det blev samtidig fastslået, at en generel regel om udelukkelse af bestemte grupper, f.eks. arbejdsløses børn, ikke er mulig. Det er ikke helt korrekt, som det senere er blevet nævnt, at denne retstilstand skyldes et hul i bistandsloven. Det er tværtimod en konsekvens af bistandslovens tilbud om dagtilbudsforanstaltninger for børn og om sociale ydelser på linje med de øvrige ydelser efter denne lov som f.eks. kontanthjælp og hjemmehjælp.

Bistandsloven nævner intet om opsigelse af alle disse ydelser, idet det er den enkeltes behov for ydelsen, der er afgørende for tilbudets omfang og varighed. Når behovet ikke længere er til stede, bortfalder ydelsen helt naturligt.

Som det er nævnt i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, blev jeg under et nyt samråd om sagen, nemlig den 14. marts 1991, pålagt at udarbejde forslag til en lovtekst, der skulle løse problemet med Thyborøn-Harboør Kommunes planlagte opsigelse af arbejdsløses børn. Med det bud på en sådan lovtekst, som jeg fremlagde i et notat til Socialudvalget den 14. april 1991, lagde jeg op til dels at forbyde opsigelse af arbejdsløses børn, dels at give kommunerne mulighed for at nedsætte timetallet i situationer, hvor et barn ikke har behov for en fuldtidsplads.

Det var hermed mit håb at løse problemet med opsigelse af arbejdsløses børn ved hjælp af en lovændring, der greb mindst muligt ind i den kommunale handlefrihed, således at princippet om, at der skal være sammenhæng mellem den enkeltes behov for en ydelse og ydelsens omfang, blev opretholdt. Med mit forslag ville kommunerne samtidig få forbedret muligheden for at udnytte dagtilbudene og dermed nedbringe ventelisterne ved hjælp af en mere udbredt brug af deltidsplasser.